

KIM JONES

Walgrove

Wij hebben het genoegen de nieuwe solotentoonstelling van Kim Jones, die meer dan tien jaar geleden de galerie vervoegde, voor te stellen. ‘Walgrove’ bestaat uit tekeningen en sculpturen die in de afgelopen drie jaar werden gemaakt of herwerkt. Kim Jones zijn werk omvat performances, beeldhouwwerk, schilderijen, tekeningen en video’s. Jones, geboren in San Bernardino, Californië in 1944, woont en werkt in New York sinds 1982.

De titel ‘Walgrove’ verwijst naar de drie scholen waar Jones school heeft gelopen – Walgrove Elementary, Mark Twain Junior High en Venice High – en die alle zijn verbonden via Walgrove Avenue. Zelfs zijn zondagsschool bevond zich in de Baptistenkerk op Walgrove. De straat vormt min of meer de grens tussen Mar Vista en Venice, Californië, en zijn gevoel van wat de wereld is ontstond ook op Walgrove.

Het werk van Kim Jones is zeer intens, fysiek, expressief, verontrustend en mysterieus. Het verbeeldt een taal die verband houdt met de nacht, met angst en strijd, maar ook met schoonheid en gevoel voor humor. Zijn autobiografie en de context waarin hij opgroeide zijn van grote betekenis. Over zijn kindertijd en jeugd schrijft hij het volgende: “Als kind was ik bang van open garagedeuren. Ik had als kind, tiener en zelfs als jongvolwassene schrik van mijn vader, die streng en afstandelijk was. Hij heeft me nooit geslagen, maar hij vond het grappig om pijpreek in mijn gezicht te blazen. We bezochten zijn vader, een Eerste Wereldoorlogveteraan die zware zenuw schade had geleden en na talrijke operaties het grootste deel van zijn beide armen en benen was kwijtgeraakt. Tijdens mijn hele jeugd leek hij altijd in een goed humeur te zijn. Pas later realiseerde ik me dat dat waarschijnlijk door de morfine kwam.”

“We hadden geen kunstboeken en gingen slechts één keer naar het Los Angeles County Museum. Maar stripboeken en cartoons, vooral Walt Disney en in het bijzonder Mickey Mouse, lieten een grote indruk op me na. Ik wilde cartoonist worden. Toen ik een jaar of 6 was logeerde ik bij enkele mijn neven. Vanuit hun huis konden we in het aanpalend huis naar televisie kijken. Toen we een paar jaar later zelf een televisie kregen, keek de hele familie samen: *Howdy Doody*, *You Bet Your Life* en, uiteindelijk, de *Mickey Mouse Club*. Maar niets van dat alles heeft me zo veel getekend als de jaren tussen m’n zevende en tiende, toen ik Perthes had, een heupstoornis bij kinderen. Ik heb drie maanden in het ziekenhuis gelegen, waar ik het merendeel van de tijd doorbracht met het maken van tekeningen, waaronder een zelf uitgevonden spel, met gevechten tussen X’en en punten, die later zouden uitmonden in de War Drawings. Rond mijn zestiende stuurde mijn kunstleraar van de middelbare school me naar de modeltekenlessen op zaterdag in de Art Center School. Ze werkten volgens een tekenformule. Ik verloor de natuurlijke vreugde die ik in het tekenen voordien had ervaren. Het voelde meer als werk aan. Tijdens de pauze luisterde ik naar Lorser Feitelson die lezingen gaf over kunstgeschiedenis.

In 1966 wist ik dat ik opgeroepen zou worden voor het leger, maar koos in plaats daarvan om bij de US Marines te gaan. Ik deed het vooral om mijn vader te behagen. Na vier jaar op de universiteit en de kunstacademie zag ik er nogal verwilderd uit en leek ik niet op zijn idee van een echte man. Ik was bij de Marines van 1966 tot 1969 en deed een *tour of duty* in Vietnam.” De kern van Jones’ oeuvre ontstaat in het begin van de jaren zeventig in Los Angeles, een tijd waarin deze stad nog niet zo glamourous was. Het was een plek waar kunstenaars als Paul McCarthy, Barbara T. Smith, Allan Kaprow, John Baldessari en Chris Burden elkaar ontmoetten en tentoonstellingen, live acties en performances organiseerden. Het lichaam, het burgerrechtenactivisme, de seksuele bevrijding en het protest tegen de oorlog waren gemeenschappelijke thema’s in die tijd. Kim Jones stond toen bekend als Mudman, zijn alter ego. Zijn naakte lichaam was bedekt met modder, zijn gezicht verborgen achter zijden kousen en op zijn rug droeg hij een grote structuur van houten latten, schuimrubber, banden en modder. In legerlaarzen liep hij door de straten van Los Angeles. Op 28 januari 1976 liep hij van zonsopgang tot zonsondergang van oost naar west LA, een wandeling van 18 mijl die bekend staat als de ‘Wilshire Boulevard Walk’. Een week later maakte Jones dezelfde wandeling van zonsondergang tot zonsopgang. In hetzelfde jaar vond ‘Rat Piece’ plaats in de Union Gallery op de campus van de California State University, LA. In deze controversiële performance stak hij drie ratten in brand, brulde mee met hun geschreeuw en toen ze dood waren bedekte hij de kooi en verliet de kamer. Ratten zijn een vaak voorkomend element in zijn iconografie. Het zijn dieren die vaak worden gebruikt bij medische experimenten. Ze waren alomtegenwoordig tijdens zijn tijd in Vietnam en vertegenwoordigen de underground en ziekte in de westerse samenleving. Het is wreed, maar dat is een oorlog ook waarbij duizenden, miljoenen mensen worden gedood. Zijn reactie was: “Op een bepaalde manier doden we allemaal. Ik was geïnteresseerd in hoe het voelt, de implicaties van iets te doden.” De rat wordt een persoonlijk symbool voor hem. In andere culturen, met name de Oosterse, worden dieren vaak een andere betekenis en waarde gegeven. Voor Jones zijn ratten overlevers.

Tekenen is altijd belangrijk geweest voor Jones. Hij tekent surrealistische figuren die half mens, half beest zijn en voegt vaak erotische elementen toe. Eros en Thanatos lijken elkaar meer dan eens uit te dagen in zijn werken. Hij tekent en schildert vaak op advertenties, foto’s die hij maakt of verzamelt of op foto’s die toeschouwers van zijn performances hebben gemaakt. Daarnaast heeft hij een buitengewone selectie van oorlogstekeningen

gerealiseerd. Deze verwijzen naar een spel dat hij als kind speelde, maar verwijzen eveneens naar de oorlog. Het zijn allemaal bewegende punten en kruisjes. Hij tekent, wist en herwerkt. Spookbeelden verschijnen.

In mei 2016 is er een soloshow gepland in het Aldrich Museum of Contemporary Art in Ridgefield waar zijn werk ook al eerder werd getoond.

Naast vele performances en tentoonstellingen in de jaren zeventig in de Los Angeles Contemporary Exhibitions (LACE) en het Los Angeles Institute of Contemporary Art (LAICA) werd Kim Jones in 1982, 1983 en 1984 uitgenodigd om zijn installaties en performances in het PS1 Contemporary Art Center in New York voor te stellen. In 1985 nam hij deel aan de Biënnale van Parijs. Een jaar later nam hij deel aan ‘Choices’ in het New Museum in New York. In 1987 werd hij uitgenodigd voor een performance in het Kunstverein Hamburg. In 1993 maakte hij deel uit van een reizende tentoonstelling ‘The return of the Cadavre Exquis’, die startte in The Drawing Center in New York. MoMA New York nodigde hem in 1994 uit voor de tentoonstelling ‘Mapping’ en een jaar later werd zijn werk opgenomen in een tentoonstelling van tekeningen over de collectie. In 1995 is zijn werk opnieuw te zien in The New Museum in New York dat zijn werken ook in de volgende jaren blijft tentoonstellen, net zoals het MoMA in New York. Centre Pompidou in Parijs neemt in 1997 zijn werk op in een groepstentoonstelling. In 1998-1999 reist zijn werk in een groepstentoonstelling die onder andere het Museum of Contemporary Art in LA, het Oostenrijks Museum van Toegepaste Kunsten in Wenen, het Museum van Hedendaagse Kunst in Barcelona en het Museum van Hedendaagse Kunst in Tokio aandoet. In 2004 neemt Jones deel aan de SITE Santa Fe Fifth International Biennial in Santa Fe, New Mexico. Twee jaar later is zijn werk te zien in de Tweede Internationale Biënnale voor Hedendaagse Kunst van Sevilla. In hetzelfde jaar reist een retrospectieve van de UB Art Gallery aan de State University van New York naar het Luckman Fine Arts Complex in de California State University in LA en de Henry Art Gallery in de University of Washington. In 2007 werd hij uitgenodigd voor de Biënnale van Venetië en in 2010 voor de Sydney Biënnale. In 2013 reist hij naar Seoul voor de tentoonstelling ‘Connecting_Unfolding’ in het National Museum of Modern and Contemporary Art.

Zijn werk is aanwezig in de collectie van Centre Pompidou in Parijs, Hammer Museum in LA, Indianapolis Museum of Art, Los Angeles County Museum of Art, LA MOCA, MoMA in New York, Museum of Old and New Art in Tasmanië, SFMOMA, Santa Barbara Museum, Metropolitan Museum in New York, Whitney Museum of American Art en The Morgan Library in New York.

KIM JONES

Walgrove

We are pleased to introduce you a new solo show by Kim Jones, who joined the gallery more than ten years ago. ‘Walgrove’ includes drawings and sculptures that have been revised or created the past three years. Kim Jones’s work encompasses performance, sculpture, painting, drawing and video. Born in San Bernardino, California in 1944, Jones has lived and worked in New York City since 1982.

The title ‘Walgrove’ refers to all three schools Jones attended – Walgrove Elementary, Mark Twain Junior High and Venice High – are linked by Walgrove Avenue. Even his Sunday school was at the Baptist church on Walgrove. More or less on the border between Mar Vista and Venice, California, much of his sense of the world began on Walgrove.

The work by Kim Jones is very intense, physical, expressive, disturbing and uncanny. It brings a language one connects with the night, fear and struggle but also with beauty and a sense of humor. His autobiography and the context where he grew up are of great meaning. About his childhood and youth he writes the following: “As a child, open garage doors frightened me. My father, stern and aloof, frightened me as a child, a teen and even as a young adult. He never beat me but his idea of a joke was blowing pipe-smoke in my face. We used to visit his father, a World War I veteran who sustained such massive nerve damage that, despite numerous operations, he had lost most of both his arms and legs. Throughout my childhood, he always seemed in a good mood. Only later did I realize he was probably on morphine.

We had no art books and went only once to the Los Angeles County Museum. But comic books and cartoons, especially Walt Disney, specifically Mickey Mouse, were huge influences. I wanted to be a cartoonist. When I was about 6, I stayed with some cousins. From their house we could look into the house next door, which had a television. When we got a television a few years later, the whole family watched together: *Howdy Doody*, *You Bet Your Life* and, eventually, the *Mickey Mouse Club*. But none of that left as much of mark on me as the years from seven to 10 when I had Perthes, a childhood hip disorder. I spent three months in the hospital, drawing much of the time, including a game of my own invention, the battles between x and dot men that became the War Drawings.

At around 16, my high school art teacher sent me to Saturday life drawing classes at Art Center School. They had a drawing formula. I lost the natural joy I had in drawing. It felt more like work. During the break I listened to Lorus Feitelson lecture on art history.

In 1966, I knew I was going to be drafted and chose instead to join the U.S. Marines. I did it mostly to please my father. After four years in college and art school, I had slightly bushy hair and didn't look like his idea of a real man. I was in the Marines from 1966-69 and did a tour of duty in Vietnam."

The core of Jones's oeuvre finds its roots beginning of the seventies in Los Angeles, a time when this city wasn't yet so glamorous. It was a place where artists such as Paul McCarthy, Barbara T. Smith, Allan Kaprow, John Baldessari and Chris Burden crossed each other and organized exhibitions, live actions and performances. The body and activism for civil rights, sexual liberation and an anti-war belief was a shared common at that time. Everyone knew Kim Jones as Mudman, his alterego. His naked body was covered with mud, his face hidden behind silk stockings and on his back he wore a large structure of wooden sticks, foam rubber, tire and mud. Wearing army boots, he walked through the streets of Los Angeles.

On January 28 in 1976 he walked from sunrise till sunset, a cycle of 12 hours from the east till the west of LA, a work known as 'Wilshire Boulevard Walk'. This was his first real performance. The same year 'Rat Piece' took place at the Union Gallery on the campus of California State University, LA. In this controversy performance he set three rats on fire, joined the screams and once they were dead he covered the cage and left the room. Rats often reappear in his iconography. Those animals are often a tool for medical experiments, they were everywhere during his time in Vietnam and represent the underground and disease in Western society. It is cruel but so is war where thousands, millions of humans are being killed. His reaction was: "We all kill in some way. I was interested in how it feels, the implications of killing something." The rat becomes a personal icon for him. In other cultures, especially the eastern one, animals get often another meaning and value. For Jones, rats are survivors.

Drawing had always been of great meaning for Jones. He draws surrealistic figures that are half human, half beast and often adds erotic elements. Eros and Thanatos seem to challenge each other more than once. He draws and paints on advertisements, photographs he makes or collects or on pictures people made of his performances. Besides this he realized an extraordinary selection of war drawings. These refer to a game he played as a child but is nevertheless an association to war. There are all dots and X's on the move. He draws, erases and updates. Ghost images appear.

In May a solo show is planned at the Aldrich Museum of Contemporary Art in Ridgefield where his work has been exposed before.

Besides numerous performances and exhibitions in the seventies at Los Angeles Contemporary Exhibitions (Lace) and Los Angeles Institute of Contemporary Art (LAICA), Kim Jones was invited at PS1 Contemporary Art Center in New York in 1982, 1983 and 1984 to show his installations and performances. In 1985 he participated at the Biennial of Paris. One year later he was part of 'Choices' at the New Museum in New York. In 1987 he was invited for a performance at the Kunstverein Hamburg. In 1993 he was part of a traveling show 'The Return of the Cadavre Exquis' which started at the Drawing Center in New York. MoMA New York invited him in 1994 for the exhibition 'Mapping' and a year later they included his work in a drawing show about the collection. In 1995 his work is again on view at The New Museum in New York that keep on exposing his works in the following years, just as MoMA New York. Centre Pompidou in Paris included his work in a group show in 1997. In 1998-99 his work travels in a group show that attended the Museum of Contemporary Art in LA, Austrian Museum of Applied Arts in Vienna, Museum of Contemporary Art in Barcelona and the Museum of Contemporary Art in Tokyo. In 2004 Jones participated at the SITE Santa Fe Fifth International Biennial in Santa Fe, New Mexico. Two years later his work is on view at the Second International Biennial of Contemporary Art of Seville. The same year a retrospective traveled from UB Art Gallery at the State University of New York to the Luckman Gallery at the Luckman Fine Arts Complex at the California State University at LA and the Henry Art Gallery at the University of Washington. In 2007 he was invited for the Venice Biennial and in 2010 for the Sydney Biennial. In 2013 he travelled to Seoul for a group show at the National Museum of Contemporary Art where he realized an impressive wall war drawing. Many other group shows included his work.

His work can be found in the collection of Centre Pompidou in Paris, Hammer Museum in LA, Indianapolis Museum of Art, Los Angeles County Museum of Art, LA MOCA, MoMA in New York, Museum of Old and New Art in Tasmania, SFMOMA, Santa Barbara Museum, Metropolitan Museum in New York, Whitney Museum of American Art and The Morgan Library in New York.

GALLERY 1

Untitled
1997 - 2000 - 2012 - 2013
61,5 x 60 x 30 cm
wood, paper, pencil, ink, acrylic, nylon, staples, metal
and twine

Untitled
2005 - 2013
57 x 72 cm
ink and acrylic on paper

Untitled
1972 - 2012
51 x 66,4 cm
ink, pencil and acrylic on paper

Untitled (baby)
2011 - 2014
142 x 50 x 12 cm
plastic, wood, nylon, cord, acrylic and ink

ZENO X GALLERY

FRANK DEMAEGD

NOVEMBER 12 - DECEMBER 19, 2015
OPEN WEDNESDAY TILL SATURDAY 1-5 PM

ZENO X GALLERY · GODTSSTRAAT 15 · 2140 ANTWERP BORGERHOUT · BELGIUM
TEL: +32 3 216 16 26 · FAX: +32 3 216 09 92 · INFO@ZENO-X.COM · WWW.ZENO-X.COM